

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
Egész évre — — 160 Lei. Negyed évre — — 40 Lei.
Fél évre — — 80 „ Egyes szám ára — — 3— „
Nyilttér soronként 10 Lei.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Ifj. Szántó Károly.
Kiadóhivatal: Szászvárosi Könyvnyomda R.-t.
Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez a pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz küldendőek. Kéziratok nem adatkak vissza.
Hirdetések árszabály szerint, többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Rovás.

Egy — lehet hogy kellemetlen, de jogos — nyílt kérdés. Szászváros város a tavasszal megválasztott képviselote (a polgármester és az új városi tanács) mikor veszi át a város vezetését?!

Csodálatos egy város ez a mi Szászvárosunk. A mesebeli Hamupipőke szerepét játssza, de királynő — virágzó, haladó város — soha sem lesz belőle. Ime, kedves polgártársak, a közigazgatási reformtörvény alapján megejtett választás eredményének érvénybe jutása körül is bajok, késedelmek, kétségek, huzavonák vannak.

Választottunk. Jól van. Az új polgármester Vulcu János nagykereskedő lett. Jól van. A tanács tagjai: dr. Vlad Aurél, dr. Martini Ágoston, Martin Dumitru, Vlad Simion, Graef Hans, Mota Iuon, Brudar Simion, Vulcu Jon, Rob Jon, Purvan Ádám, Branga Niculae, Vulpe Teodor (12 választott tag), Domsa Vasile, Baicu Constantin, Alexandrescu Constantin, Demian Áron, dr. Solomon Jon, Hétel Niculae, Gönczy Ödön és Carpinesan Simion (8 kinevezett tag) lettek. — Póttagok: Androne Péter, Herta Iuon, Florea Vasile, Damian Simion. Jól van.

Ez év március 11-én történt a választás. Immár négy hónapja várja a város adófizető polgársága, hogy a választás eredményeként a fenti új városi vezetőség átvegye a hatalmat, a város kormányzását. E helyett mit látunk?! Huzavonát, bizonytalanságot, mert ha valaki kérdi, hogy mi lesz, hogy lesz, mikor lép akcióba az új vezetőség, feloszlatják-e

az új tanácsot, lesz-e újabb választás stb. stb., akkor senki sem tud reá válaszolni.

A város polgárságának óhaját véljük teljesíteni, amikor az illetékes minisztertől, illetve megyei prefektustól, subprefektustól s magától az újonnan megválasztott, de hivatalába — úgy látszik — soha sem lépő új polgármestertől és az új tanácsosoktól kérjük, hogy a közigazgatási reformtörvény alapján megejtett választás eredménye mikor fog jogaihoz és kötelességeihez jutni?!

Avagy egy örökös rébusz akar ez az eredmény lenni, melynek megoldásán a polgárság addig törje a fejét, amíg az újonnan megválasztott vezetőség mandátuma (nyolc év múlva) lejár?!

Tudni óhajtjuk, hogy miért, kiért kell Szászváros város polgárságának várakozni arra, hogy az urnáknál nyilvánított akarata testté váljon?!

Hírlik, hogy ez irányban egy a polgárságból összeállítandó deputáció fog Bukarestbe menni. Mindenesetre hisszük, hogy Vulcu Joan megválasztott új primár és az új tanács tagjai nem hagyják felelet nélkül fenti kérdéseinket. A „Szászváros és Vidéke“ készséggel fogja e feleleteket leközoelni.

Hol van az a tűz, hév, rábeszélő szónoki tehetség, amely a választás előtt és napján a különböző pártok vezérei, kortesei és a jelöltek részéről is olyan szépen — késedelem nélkül — megnyilvánult?! Miért e nagy némaság, titokzatos csend és bizonytalanság e téren is? Miért?

Ifj. Szántó Károly.

Szél a malom alól.

Kedves olvasóm! Édes az álom a malom alatt, ha a megszokott zugás szenderítő hatását nem zavarja lelki gyötrellem s a napról-napra tengődés nyomasztó gondja. Szükséges az álom, ha ébrentartó lelki tusákban kimerült lényedet végre keblére ölelve a nyújtott enyhülettel készülsz biztatni újabb próbálkozásra. Aztán ha öntudatod egyidőre behalt ebbe a kényszerű álomba, megtörténhetik, hogy égszakadás robaja riaszt eszméltre, mint a napokban is megesett éjfél után három óra tájban s te kétségbeesetten ugorsz fel ágyadból, várván a legrosszabb következményeket. Pedig nem történt semmi nagy dolog. Néhány embertársad nagyon jól érezte magát, aztán, mert több pénze volt, mint amennyi a megélhetéshez: élelemre, ruhára, lakásra, egynéhány könyvre föltétlen szükséges, tehát élvezetekre is telt: csinált egy vig éjszakát, aztán sétára indult, fékezetlen csapongó jókedvének szárnyain járva be az utcákat. Egyiküknek talán kiszaladt a száján ez a szó: rendőr, mire bizonyára fogadtak, dehogy tudnának ők olyan lármát csapni, ami rendőrt csalhatna utjokba. (Ami ugy is volt). Hallhattál aztán cifránál cifrább ordítást az állam nyelvén — kötelességből, — de a te nyelveden is jó magyarom, nehogy itt is nemzetsérelmet érezz a mellőzés miatt, mint pl. a hivatalos hirdetéseknel, amelyeket kár volna néked is megérteni. És amit te ágyulövésnek véltél amint felriadtál, ez se volt olyan veszedelem, csak a palánkokat döngették füttyökösökkel és kövekkel, ami mindenképpen talált a szerenádhoz, mint a réz-

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Mirjám.

(Egy bibliai zsidó leány).
Irtá: Gergely Ferenc.

Nékö fáraó, Egyiptom királya, Jezréel síkján, a gyászos emlékezetű Megiddót Izrael nagy temetőjévé avatta. Mint a rohanó áradat, úgy habzott a Kison patak hullámaiban a kiömlött vér.

Megiddótól Beer-Sebáig csukló zokogásba ful az egész ország. Izrael szive verését megállítja a réműlet és rettentő csalódás döbbenetes fájdalma. A szétzuzott remények zsol-táros népe bánatában lehajtja fejét, mint a kókadó káka és úgy kesereg, akárcsak a gyászban járó menyasszony.

A jó király, a három nyil sebezte Jössijáh, vert hada romjaival menekül Sárán pusztáján át Jeruzsálem felé. Nyomában a vad numidiai, harci dalokat üvöltő győző: Nékö fáraó és szerezsen hada...

Milyen vészlárma, minő népriadás mindenfelé...!

A Kána gázlóinál megszűnik az örületes hajsza. A parti kőgarádok jó ideig feltartóztatják az átjárókat keresgélő csordát. Izrael menekülő vitézei elé paizsot emel és oltal-

mat a somroni hegyek folgomolygó ködpárája.

A futók után habba kevert, szükülő ménen Alihud ben Kusai léptet a gilgáli róna felé. A királyi őrsereg büszkesége ő. Hollófekete hajának gazdag csigái ziláltan, vértől csapzottan omlanak alá szálás vállaira. Behorpadt vértetezete alatt hatalmas melle zihál a sichemi völgynek felvert porától. Derékban tört nehéz dárdáját eldobja. Szédülő fejről leemeli a nap hevétől izzó sisakot és fősóhajt:

Ah, csak Gilgálig bár!...

Aztán megállítja lovát, hogy bódultan kísérje vibráló szemeivel lelkének tovaszálló, félig éber álomképeit... az elérhetetlen vágyak forró homokutain át, egészen a kéklő meszsizség pereméig, addig, ahol az ő szívében is összeér a föld s az ég s a hová a szélnél sebesebben nyargal a vágy és az ő perzselő szerelme... még ebben a hanyatthomlok rohanó veszedelemben is.

Gilgálig ah, csak Gilgálig bár!

És mig e néma vágyban bágyadtan kémleli a messzi láthatárt a vérző vitéz, a nyári napnak perzselő sugára mind gyilkosabb erővel zuhan bódult agyára. Feje elkezd zugni, mint sok vizeknek zugása a Néló hegyének szakadékaiban. A megjelenő csalfa hebroni déli-

báb képei bágyatag szemei előtt összemosódnak az éber álommal s lankadt szempillái lehunynak lassan, mint a hulló cseresznyevirágok..., majd nyulánk termete alétlan hajlik le fáradt lova párázó nyakára.

* * *

A keleti nap izzó korongja immár másodszor siet pihenőre a tyruszi tenger mögé. Az öreg Giddálti házának kitárt ablakain át beözlök a gilgáli rózsák és jázminbokrok nehéz illatárja. A „felházban“, a zsidó házak függő kertjében, Mirjám, Gilgál legszebb virága, féltő gonddal ujitgatja Alihud ben Kusai sebeinek kötelékeit és jóillatu olajjal lágyitgatja a dárdaütések sajgó daganatait.

Távol, mintha tizhuru hárfát pengetnének, felzokog egy bánatos ének:

„Serkenj fel én dicsőségem,

Te lant, te hárfá,

Hadd költsem fel a hajnalt már!”

Aztán belevegyül a nemzeti büszkeség égre szálló epedéseibe Gilgál népének fájdalmas, zsidó siráma is:

„Vér be sok ömlött, mint a víz úgy zajlott, Rájok de senki nem vete sirhalmot!”

— — — — —
Hiveidnek testek,
Kik harcon elestek,

tányér és nagydob a katonabandában. Aztán gondold el, mily édes ébredése lehetett a közben annak a nyugalomban élő öreg igazgatótanítónak, aki több mint 40 évi szolgálata alatt gyűjtött, sokat gyűjtött, de nem magának anyagiakat, hanem a népnek szellemi vagyont, tudva, hogy agg korára az ő becsületes munkája és az állam gondoskodó törvénye nyugodt megélhetést biztosítanak. És ez az öreg igazgatótanító tizenegy leu 50 bani napi nyugdíjából szerzi be az ételmezt is, ruházatot is, a szellemi táplálékot is magának és feleségének. Igaz, hogy lakást nem fizet, mert véletlenül kis kunyhója a sajátja, de viszont hosszabb idő óta beteg s amit lakbérre adna, a patika viszi el.

Ugy-e kedves olvasóm, unalmas dolgok ezek a mai időben, hiszen te magad is látod s oly gyakran látod, hogy már mint természetes dolgot, meg is szoktad, hogy az előkelő társadalmi állású ur, akinek finom házatája, leereszkedő, előzékeny magatartása még nem is olyan régen kedves lekötelezettséget váltott ki belőled, most...

Hagyjuk, nagyon keserű. Hanem valamit mégis figyelmedbe ajánlok. Egy társaságban nem régen mélyen megbotránkoztak azon, hogy egy magán hivatalos állásban levő egyén természetben élvezett lakása mellett nincs ellátva külön éléskamrával is, mert akármennyire szegény szolga is az illető, megilleti őt a külön kamra. Senki sem tiltakozott a jelenlevők közül a felháborodás ellen, minthogy csakugyan megilleti a tisztességes családot tisztességes lakás s ebben egy kis éléskamra is. De sem ebben a társaságban, sem másutt nem igen hallottam valami nagy felháborodást, legfeljebb egy kis sajnálkozást azon, hogy az a becsületes multtal bíró szellemi munkás, aki egy fáradságos életpályát úgy futott be, hogy nem magáért, hanem másokért, a közért áldozta gondját és izzadságát, nem járhat az utcára, mert ami őt megilleti, hiányzik neki.

Vajjon megilleti-e hát a közpályán élőt az, hogy élete alkonyán gondtalanul élje hátralevő napjait és ne legyen megfosztva a szellemi tápláléktól sem? A szükségeseken felül levőkről ne is essék szóbeszéd. Nem találunk itt semmi felháborítóan megbotránkoztatót. Ismerek egy köztisztviselőt, aki ezelőtt

negyven évvel kezdte szolgálatát havi tíz dollár értékű fizetéssel, amelyből vásárolhatott két métermázsza búzát. Ennek a tisztviselőnek közel negyven évi becsületes szolgálata után ma van öt dollár értékű nyugdíja, amelyből nem telik két métermázsza búzára.

Nem, kedves olvasóm, nem fogunk már felháborodni azon, ha a közpályán testi-lelki erejét felégetett embertársunk rongyokba burkoltan könyöradományokra szorul, sem azon, ha műveletlen sivar lelkek gunyolódásának, kifigurázásának szenvedő céltáblájaként elméledik az egyenlőség ideálja felől.

Egyébiránt ki tudja, nekem van-e igazam avagy annak a patkánynak, aki ime ott a malom mellett elfogta a csirkét és viszi magával? Zugj, zugj malom, hadd próbáljak gond nélkül szunnyadni.

Te pedig kedves olvasóm, nézd ezt a vizet a zugóban, mily zavaros s mégis a kék eget tükrözi.

Pont.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL*)

Tekintetes Szerkesztőség!

Szöts József ur becses lapja utolsó számában megjelent cikkére válaszul legyen szabad ugyan e helyen az olvasóközönség türelmét pár percre igénybe vennem.

Hála isten, hogy végre Szöts ur elsüti az öreg ágyut, amit elébb is vártam, hogy t. i. minden bajnak, ami a „Hangya“-nál előfordulhatott, egyedül én vagyok az oka. Ezt valóban elébb is hallottuk egy értekezleten Szöts ur egyik elvtársától s én tisztelve a közvélemény iránt megnyilatkozását, a legközelebbi igazgatósági gyűlésen le is mondtam az ügyvezetésről, azonban az igazgatóság nem fogadta el azt. Mint alkotmányos érületű ember, a Szöts ur hangadó megnyilatkozását most is a közvélemény szavának veszem s az igazgatóság legközelebbi gyűlésén újból bejelentem lemondásomat. Örvidenek, ha lemondásom elfogadtatásával a Hangya fejlődésének új és boldogabb korszakát nyithatnám meg. Erre különben van is kilátás, mert az üzletvezető változás óta sokkal simábban folynak a dolgok s a közönség bizalma is növekedő érdeklődéssel fordul a Hangya felé.

*) Közérdekű felszólamlásokat e rovat alatt díjtalanul közlünk. A felelősség a beküldőt terheli. Szerk.

Tehát miután a főkérdés el van intézve, mellékkérdésekre nem is szükséges több nyomdafestéket vesztegetnünk. Ebben megegyeztünk. Punktum.

Fogadja Tek. Szerkesztő Ur a szives közlésért, köszönetem kifejezését.

Simon Ferenc.

A Cseh-erdő titka.

Erkölcstelen merénylet egy kis pásztorleány ellen. — Állat az emberben. A későn érkezett segítség.

A napokban a déli órákban a közeli u. n. Cseh-erdőben felháborító eset történt. Susán Joána, aki a járás egyik községéből való, két leánytársával őrizgette a legelő marhákat, a mikor egy Para Stefán nevű Maroson tuli szolgáló legény, aki régebben Opincariu Miklós helybeli jómódu mézszárosnál is szolgált, a circa 14—15 év közötti kisleányt először szép szóval, hízlegésekkel el akarta csábítani. Ez nem sikerülvén, erőszakot követett el a kisleányon, akinek társait lelövéllyel fenyegette meg, ha kiáltani vagy megmozdulni mernek. A leányka sikoltozására azon a környéken gyakorlatozó katonák figyelmessé lettek, de mikor odaértek, a legénynek már csak hült helyét találták. A kisleány anyja a rendőrségen tett feljelentést a merénylő ellen, akit aztán a dévai ügyészség vett őrizetbe. A kisleányt a dévai törvényszéki orvos vizsgálat alá vette. Az emberies érzésből kivetkőzött liliumtipró bizonyára elveszi méltó büntetését.

NAPI HIREK.

— Áthelyezések. A dévai pénzügyigazgatóság a következő áthelyezéseket eszközölte: Csuka Ignác pénzügyi ellenőrt Vajdahunyadról Szászvárosra, Flescher Sebastian állami ellenőrt Petrozsényből Hátszegre, Ciobanescu Miklós állami ellenőrt Hátszegről Marosillyére, Dávid Simon állami ellenőrt pedig Szászvárosról Piskire helyezte át. A pénzügyminiszter Grigorie Enea brádi állami ellenőrt hasonló minőségben Brádról a lugosi pénzügyi kerületbe helyezte át.

— Candrea Valér szubprefektus prefektusi megbízatása f. hó 6-án megszűnt és átvette a subprefektusi hivatal intézését.

A vadaknak hányattak;
Husán te szentidnek
Hollók sereglettek
S rajtok tort csaptanak“.

Behallik e keserű fájdalom megrázó rituális feljajdulása Mirjámhoz is és remegő ajkán kitör a panasz, a reménytelenség zúgolódása:

— Milyen szép volt a mi szerelmünk, Ben Kusai, én szépem és én mátkám! Láttak a leányok és a kapuban ülő vének és mindmind boldogoknak mondtak minket... És most?... Vajjon nézzük-e még együtt, hogy fakad a szőlő és hogy virágzik-e a pómagránát ága és hogy illatoznak-e a virágba boruló mirtuszok?... Mondd, oh mondó én vitézem, zászlós táborom, vajjon beharmatozza-e még a mi fejünket is az éjszaka harmatozása, mikor a Lévi fiai a kürtökkel lesik a boltozaton a holdnak sárga sarlóját?... Vajjon leszünk-e még vidámak én üdvösségem, mint a szarvasok kicsinyei közül egy, a szakadékos hegyekben?... Igen, igen! Boldogok! Mint a szarvasok kicsinyei közül egy!

És amíg a Mirjám két fekete szemének izzó parázsa ráragyog a beteg hős halovány arcára, addig Gilgál gyászoló népe az ősi, nemzeti himnuszba kezd. A langyos szellő a felház lugasába veri a sémita bánatok leg-

szebb melódiáját, minden dalok legeslegszebbikét, Mózes énekét:

„Te benned biztunk idők elejétől;
Uram, Te valál hajlékunk minékünk.
Mikor hegy egy se... föld se volt formálva
Rá se borult még boltos egek sátra:
Te voltál és Te vagy Örökvaló,
Multat, jövendőt egybefoglaló...“

És cseng bánatosan, de mégis bizakodó reménységgel a zsoldár a holdas éjszakán tovább, tovább, Gilgáltól el a Kármel aljág, hol Jáhvé reménykedésre egybeseregelteti az ő megsanyargatott fiait.

A szent dalra Alihud ben Kusai is felérez. Három holdváltásig még látták együtt Mirjámmal, ben Giddálti leányával és boldogoknak mondták őket a leányok és a kapuban ülő vének. Ismét együtt nézték, ha vajjon fakad-e a szőlő, virágoznak-e a gránátok, illatoznak-e a mirtuszágak? Fejüket újra beharmatozta az éjszakának harmatozása és megint vidámak voltak, mint a szarvasok kicsinyei a szakadékos hegyekben, mikor a hives kutfőkre mennek szökdecselve.

* * *

Három holdváltás után azonban Nékó Fáraó az Efraim hegy átjáróját avatta má-

sodik nagy temetővé. Izrael elvérzett daliái között volt Alihud ben Kusai is.

Az öreg Giddálti leányának, Mirjámnak lelkére ez időtől fogva homály szállott s bomladozó agyára a lemondó szerelem ráhintette az egyetlen lehetséges balsamot: a csöndes elborulást.

Magára rakta menyasszonyi ékességeit: fejére a lengő, fehér fátylat, termetére a lenpatyolatot. Karjára huzta az arany áspiskigyófejű abrancsot, kezébe vette a nárdusos alabástrom szelencét s úgy bolyongott holdváltások idején a Gilgáli hegyek jázminlugasai között.

Csendes tébolyában el-elbeszélgetett a pómagránátokkal, mirtuszokkal s a holdnak sárga sarlójával. Mindenikkel sugdosódott, hiszen tudta egész világosan, hogy ezek voltak hallgatag, megértő tanui az ő tovasuhanó, perzselő nyarának, végnélkül való boldogságának. Ezeknek beszélt ki új hold idején nagy örömét:

— Csitt, csitt... csendesem! Szerelmesem szavát hallom én... Az én szerelmem, az én zászlós táborom, az én üdvösségem jön... Csitt, csendesem!... Az ő lépteit hallom. Ő jön, vidáman szökelve, a szakadékos hegyeken... Ő jön... mint a szarvasok kicsinyei közül egy... Csitt, csendesem!

— **A prefektus hivatalában.** Dr. Campean Simon Hunyadvármegye prefektusa szabadságáról f. hó 6-án vissza tért és újból elfoglalta hivatalát.

— **Kinevezések.** Dinu Nicolae főlevéltárnokot főispáni titkárrá nevezték ki a VII. 2 fizetési osztályba. — Pisó Remust Hunyadvármegye főlevéltárnokává nevezték ki. — Daniila Traian megyei másodfőjegyzővé nevezték ki Balomiri György helyébe.

— **Nyílt kérdés.** A múltkor leégett Páris Albert a helybeli ref. szomszadság házában lakik s így a tűzkár a szomszedságot is érzékenyen sújtja. Tudomásunkra jutott, hogy az épület biztosítva volt, de csak a békebeli viszonylatban 4000 leura. Kérdjük, miért nem volt a mai értéknek megfelelő összegre biztosítva ez a ház és kik a felelősök ezért a mulasztásért? Az elmulasztott „gondosság” okozta kárt megfizetik-e azok, akiknek kötelessége volt ezt elhárítani? Tisztelettel: Több ref. szomszedsági tag. (Azok, akik még mindig a „békebeli” összegre vannak biztosítva, okuljanak a fentiekből. Szerk.)

— **A szászvárosi róm. kath. egyház-tanács kerti ünnepélyére,** — melyet 1926. aug. 1-én a róm. kath. iskola és templom udvarán fognak megtartani, — mint értesültünk, nagyban folynak az előkészületek. A rendezőség mindent elkövet, hogy ezt a napot felejthetlenné tegye a szászvárosiaknak. Részletes műsort nem kaptunk, mert minden egyes szám meglepetés lesz, de azért annyit mégis sikerült megtudnunk, hogy lesz panoráma, ahol minden szenzációs helybeli esemény látható, lesz „zsákba-macska”, (macskatulajdonosok ügyeljenek kedvenc állataikra!), szavazatokat szednek a legcsunább férfi eldöntésére, ki hallomás szerint értékes ajándékot kap egy helybeli szép leánytól, lesz „kacsa-vadászat” fegyver nélkül, no meg lesz mérleg, ahol mindenemulatságon résztvevő egyént lemérnek s a legnehezebb s a legkönnyebb (na bicsérdisták itt az alkalom!) díjat fog nyerni. Lesz azután még kabaré, zeneszám, tréfás jelenet, meg ami a fő, jó ételek és finom italok olcsó árban s tánc reggelig. Tehát senki se mulassza el ezt a jó alkalmat, ahol kevés pénzért annyi szépet és jót élvezhet!

— **Az állam érdekeltsége a kudzsiri vasműveknél.** A kiskapusi és a kudzsiri vasművek felértékeléséről szóló minisztertanácsi jegyzőkönyv, f. hó 5-én jelent meg a „Monitorul Oficial”-ban. A Minisztertanács jóváhagyta a telkek, épületek berendezések és gépek felértékelését, amelyek az állam aporját képezik a vállalatban. A felértékelés szerint az állami érdekeltség értéke 70 millió leu, amelyért 140.000 darab névreszóló részvényt kap az államkincstár. A kudzsiri vasgyár az új helyzetben nemsokára megkezdi működését.

— **Növekszik a Hunyadmegyei Közgazdasági Tanács tagjainak létszáma.** A Hunyadmegyei Közgazdasági Tanács legutóbbi választmányi ülésén 35 új tagot vett fel. A Tanács tagjainak létszáma az új tagokkal együtt 283.

— **Halálozás.** Vaidean Mirca volt prefektusi titkár, megyei II-od főjegyző 35 éves korában Romoszon meghalt. Temetése ugyanott f. hó 13-án ment végbe nagy részvét mellett. Halálát a rokonságon és ismerősökön kívül felesége és két kiskorú árva siratja.

— **Fémjelző hivatalt fognak felállítani Déván.** Információnk szerint a közeljövőben Déván fémjelző hivatalt fognak felállítani.

ERZSÉBET MOZI a „TRANSYLVANIA”-ban.

**Ma vasárnap július hó 18-án
délután 4³⁰ és este 8³⁰ órákor**

Szenzációs DORIAN-sláger műsor!

FELESÉGEM FÉRJE

**Szalón szerelmi história 6 felvonásban, főszereplő a rég nem látott
Lucie Doraine.**

Ezenkívül: Szenzáció!

Kétségbeesés hidja

vagy: A locarnói találkozás.

Dráma a társadalmi életből 6 felvonásban. Főszereplők:

**Lona Schmiedt, Henry Blackburn.
Gyönyörű felvételek Locarnó és környékéről.**

— **Beírások és kedvezmények a nagyenyedi Bethlen-kollegium főgimnáziumában.** A nagyenyedi ref. Bethle-kollegium főgimnáziumában a beírások július 15. és 20. között lesznek. A beírás alkalmával a teljes díjfizető bennlakó tanulók 1000 leut, a teljes díjfizető künnlakó tanulók és a nem teljes kedvezményre számító bennlakók 500 leut, végül a teljes ingyenességre igényt tartók, akár bennlakók, akár künnlakók, 100 leut kötelesek fizetni. A beíráshoz személyes megjelenés nem szükséges, csak a fentjelzett összegeknek és az előírt okmányoknak a beküldése. Az I. osztályba a beírások csak szeptemberben lesznek, miután ez osztályba lépők, ha hatvanál több lesz a jelentkezők száma, előbb felvételi vizsgálatot tesznek a magyar és román nyelvnek és a számtannak IV. elemi osztályos anyagából. Jelentkezniök azonban az I. osztályosoknak is most kell. A felvételi vizsgálat pontos idejéről az igazgatóság az idejében jelentkezőket értesíteni fogja. Az igazgatóság egyéb kedvezmények mellett pályázatot hirdet öt teljesen ingyenes helyre az I., ugyanannyira az V. és egy-egy helyre a VI. és VII. osztályokban. Az első és ötödik osztályos ingyenes helyek versenyvizsgálattal nyerhetők el, amely vizsgálat szeptember elején fog megtartani a magyar és román nyelvek és a számtannak azon anyagából, amelyet I., illetve V. osztályba lépő tanulónak tudnia kell. A IV. és VII. osztályos ingyenes helyek elnyerésének feltétele az, hogy az illető jó tanuló legyen s szülei kötelező nyilatkozatot tegyenek arra nézve, hogy gyermekük a ref. papi pályára fog lépni. Ez ösztöndíjak élvezete a theologiai évekre is kiterjed, amennyiben a tanuló érdemes lesz rá. Ugy ezekért, mint más kedvezményekért július 15-ig kell folyamodni az igazgatósághoz. Folyamodni szándékozók, valamint minden ujan jövő tanuló a csatolandó okmányokat és egyéb felvilágosításokat illetőleg forduljon bővebb tájékoztatásért az igazgatósághoz, megcímzett és kellően felbélyegzett levelborítékot csatolván leveléhez a tájékoztató elküldése céljából.

— **Biciklisták le a járdáról!** Naponta látunk kerékpárosokat, akik a gyalogjárókon karikáznak s veszélyeztetik embertársaik testi épségét. Kérjük a közönséget, hogy az ilyen biciklistát jelentse fel a rendőrségen. Elég a bicikli számot bemondani.

— **Jubileumi bélyegek Ferdinánd király hatvanadik születésnapjára.** Őfelsége Ferdinánd király hatvanadik születésnapja alkalmából a postavezérgazgatóság jubileumi bélyegek kiadását határozta el. A bélyegek a király legutolsó fényképe után készültek művészi kivitelben. A teljes sorozat tiz, huszonöt és ötven banis valamint egy-két-három-öt-hat-kilenc és tiz leues bélyegekből, tehát összesen tiz darabból áll.

— **Méhészeti tanfolyam Vaideien.** Megírtuk már, hogy Vojna Miklós méhészeti felügyelő, vaidei ig. tanító e nyár folyamán méhészeti tanfolyamot rendez. A tanfolyam f. hó 10-én megnyílt 32 hallgatóval, 26 férfi és 6 nő. A hallgatók többnyire tanítók, papok, de van köztük orvos, mérnök és három földész s legnagyobb része hunyadmegyei. Itt közöljük, hogy e hó 20-án kedden Szászvárosban a „Central” szállodában Cerches kisenevi méhésziskolai igazgató egy 1200 méteres filmet fog bemutatni, amely nemcsak a méhészettel foglalkozókat, hanem a nagyközönséget is érdekelni fogja.

— **Katona-koncert.** Ritka élvezetben volt része e hó 10-én (szombaton) este a „Central” vendéglő közönségének. U. i. a katonazenekar — amely e nyár folyamán minden szombaton ott fog koncertezni — hangversenyt rendezett. Mondanunk sem kell, hogy szépszámú közönség gyűlt egybe a „Central” nyári helyiségébe, ahol izletes ételek és zamatos jégbehűtött italok s főleg a Cell-féle „Ursus” és „Hercules” sörök mellett hallgatta végig a szebbnél-szebb zenedarabokat, melyek Horceag katonai karnagy ügyes vezetését dicsérik. A békebeli rend, tisztaság, izléses felterítés, pontos és gyors kiszolgálás kellemes benyomással voltak a vendégekre.

— **Ennek is újabb drágítás lesz a vége.** A kincstár a dohánybeváltási árakat felemelte; a gyengébb minőségűeknél 10—30 százalékkal, a jobb minőségűeknél közel 100 százalékkal. A termelőknek jutott eme többletet az állami dohányjövedék minden bizonytalansággal fogja bevasalni. (Ugyis lett. Szerk.)

— **Inspekciót e héten (július 19. reggel 6 órától július 26. reggel 6 óráig) a Vlad-féle gyógyszertár tart.** Éjjeli csengő működik.

— **Rendelet: Tűzkezelésekor azonnal értesíteni kell a rendőrséget valamelyik lakó, vagy családtag által.** Akik ezt elmulasztják, szigorú büntetésben részesülnek.

— **Agyonzotta a malomkerék.** A szászvárosi járásban levő Balomir községben történt a következő eset. Popa János malomtulajdonos 19 éves Oktávián nevű fia a malom zsilipét akarta lezárni. Munkaközben megcsuszott mégpedig olyan szerencsétlenül, hogy a malom kereke alá került, amely nyomban halálraoztatta.

— **Felmentő ítélet a kudzsiri rablógylilkosság ügyében.** Bulbucan Simon kudzsiri vagyonos gazdát múlt év novemberében meggyilkolták. A csendőrség a tettesteket Cricoveanu Nicolae katonaszökevény és Burs Nicolae parasztagda személyében el is fogták, akiknél vallomása alapján, mint orgazdát Naprapean Constantint is letartóztatták. A dévai törvényszék a két tettest életfogytiglani kényszermunkára, az orgazdát pedig 10 évi fegyházra ítélte. Naprapean az ítéletet megfellebbezte, amely így a kolozsvári tábla elé került. Az ítéletábla a múlt szerdán tárgyalta az ügyet s a dévai törvényszék ítéletét megváltoztatva Naprapeant felmentette.

